

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Małgorzata Podkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **I. S.**

przeciwko (...) **S.A. w P.**

o ustalenie

I. powództwo oddać,

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka I. S., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie wniesionym przeciwko (...) S.A. w P. domagała się ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 30 września 2013 r. zostało jej skutecznie złożone w dniu 01 października 2013 r. z zachowaniem 3 – miesięcznego okresu wypowiedzenia, który biegnie od dnia 01 listopada 2013 r. oraz zasądzenia kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że bezsporne jest, że jest zatrudniona w pozwanej spółce na stanowisku Kierownika D. Eksportu. W dniu 30 września 2013 r., z uwagi na chorobę dzieci, powódka zamierzała wziąć urlop na opiekę nad dziećmi. W tym dniu przyjechała do pracy i złożyła stosowny wniosek. Poinformowała pracowników swojego działu, że w tym dniu będzie przebywać na urlopie. Nie potwierdziła obecności w pracy na karcie pracownika. Wiceprezes zarządu spółki telefonicznie poprosił powódkę, aby chwilę na niego zaczekała, po czym chciał jej wręczyć wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 30 września 2013 r. Powódka odmówiła przyjęcia tego wypowiedzenia z uwagi na fakt, że tego dnia przebywała na urlopie. Powódka stawiała się do pracy w dniu 01 października 2013 r. i odebrała wypowiedzenie umowy o pracę z niezmienioną datą, tj. 30 września 2013 r. Wprawdzie wiceprezes ustnie zapewnił ją, że data wypowiedzenia zostanie zmieniona, to jednak do chwili obecnej do zmiany tej nie doszło. W tej sytuacji powódka zamuszona jest wystąpić z niniejszym pozvem, albowiem ustalenie prawidłowej daty skutecznego złożenia wypowiedzenia umowy o pracę ma wpływ na rozpoczęcie biegu 3 – miesięcznego terminu wypowiedzenia. Powódka podniosła, że pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę, gdy pracownik przebywa na urlopie lub w czasie usprawiedliwionej nieobecności.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie strony powodowej kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazano, że powództwo o ustalenie faktu jest niedopuszczalne. Powódka domagając się ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zostało jej skutecznie złożone w dniu 01 października 2013 r., w istocie domaga się ustalenia przez sąd określonego faktu, nie zaś ustalenia istnienia bądź nieistnienia prawa lub stosunku prawnego. Powódka twierdzi, że wypowiedzenie umowy o pracę nastąpiło z naruszeniem prawa, albowiem korzystała ona z ochrony ograniczającej dopuszczalność wypowiedzenia

jej umowy w tym dniu. Tymczasem niezgodność z prawem wypowiedzenia i rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę pracownik może wykazać wyłącznie przez powództwo przewidziane w kodeksie pracy (o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub o odszkodowanie). Ponadto w orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że w sytuacji, gdy powód może uzyskać ochronę swoich praw podmiotowych w inny sposób, na innej drodze, na przykład wnosząc powództwo o świadczenie lub ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, to nie ma wówczas interesu prawnego w domaganiu się ustalenia. Z ostrożności procesowej strona pozwana wskazała, że stan faktyczny w niniejszej sprawie wygląda odmiennie, niż przedstawia to powódka. W dniu 30 września 2013 r. wiceprezes próbował wręczyć powódce wypowiedzenie umowy o pracę. Powódka odmówiła jego przyjęcia i dopiero wtedy oświadczyła, że chce skorzystać z urlopu okolicznościowego. Powódka uczyniła to świadomie i celowo chcąc wydłużyć okres wypowiedzenia o kolejny miesiąc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że I. S. była zatrudniona w (...) S.A. w P. na podstawie umowy o pracę na stanowisku Kierownika D. Eksportu.

Jest bezsporne, że (...) S.A. w P. wypowiedział umowę o pracę zawartą z I. S. z zachowaniem 3 – miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka domagała się w niniejszym postępowaniu ustalenia daty skutecznego złożenia jej wypowiedzenia umowy o pracę z zachowaniem 3 – miesięcznego okresu wypowiedzenia. Wskazywała, że jej zdaniem nastąpiło to w dniu 01 października 2013 r., nie zaś 30 września 2013 r.

Wobec takiej treści żądania powódki należało stwierdzić, że opierało się ono na treści art. 189 kpc, zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, wyrażone w odpowiedzi na pozew, że powódka domagając się ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zostało jej skutecznie złożone w dniu 01 października 2013 r., w istocie domagała się ustalenia przez sąd określonego faktu, nie zaś ustalenia istnienia bądź nieistnienia prawa lub stosunku prawnego.

Należy w tym miejscu podkreślić, że w orzecznictwie przyjmuje się, że nie można żądać ustalenia m.in.: faktów (np. daty urodzenia), natomiast dopuszcza się ustalenie zdarzeń prawnych, zwanych także "faktami prawotwórczymi" (por. m.in. wyrok SA w Katowicach z dnia 15 listopada 2000 r., I ACa 947/00, Pr. Gosp. 2001, nr 10, s. 56; wyrok SN z dnia 13 marca 1984 r., I PRN 23/84, OSP 1985, z. 6, poz. 120). Co do zasady należało zatem uznać, że powódka miała prawo do domagania się tego rodzaju ustalenia.

Jednocześnie należy wskazać, że przepis art. 189 kpc określa materialnoprawne przesłanki zasadności powództwa, w którym powód domaga się sądowego ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. Powództwo będzie zatem oddalone przede wszystkim wtedy, jeżeli powód nie ma interesu prawnego do jego wytoczenia.

W ocenie Sądu, powódka nie wykazała interesu prawnego w wytoczeniu niniejszego powództwa o ustalenie. W piśmie procesowym z dnia 05 grudnia 2013 r. powódka wskazywała wprawdzie, że ustalenie „to będzie miało wpływ na określenie okresu pozostawania powódki w zatrudnieniu u pozwanej, wynagrodzenia za pracę i innych przyszłych świadczeń uzależnionych od okresu zatrudnienia, prawa do nich lub ich wymiaru np. w zakresie dodatku stażowego, nagrody jubileuszowej czy nabycia uprawnień emerytalnych”. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela jednak pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 09 lutego 2012 r. (III CSK 181/11, opublikowany w systemie Lex), a mianowicie, że powództwo przewidziane w art. 189 kpc powinno stanowić jedyny i niezbędny środek prawny ochrony praw powoda. Oznacza to brak interesu prawnego powoda wówczas, gdy może on

w sprawie o świadczenie, o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, a także w sprawie zmierzającej do wydania rozstrzygnięcia deklaratoryjnego (np. zawierającego odszkodowanie) uzyskać wystarczającą ochronę swych praw.

Biorąc pod uwagę okoliczności przytoczone przez powódkę w celu uzasadnienia konieczności wystąpienia przez nią z powyższym powództwem o ustalenie Sąd uznał, że powództwo to nie stanowi dla niej wyłącznego środka prawnego ochrony jej praw. Powództwo to zmierza bowiem przede wszystkim do późniejszego ustalenia, kiedy doszło do rozwiązania stosunku pracy łączącego strony. Rację ma powódka, że będzie to miało wpływ na określenie przysługującego jej wynagrodzenia za pracę i innych przyszłych świadczeń uzależnionych od okresu zatrudnienia, prawa do nich lub ich wymiaru. Należy jednak zwrócić uwagę, że powódka ma możliwość kwestionowania daty złożenia jej oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem przede wszystkim w powództwie o sprostowanie świadectwa pracy, gdzie wskazana będzie data zakończenia stosunku pracy, bądź wytaczając powództwo o wynagrodzenie za miesiąc styczeń 2014 r., jeśli strona pozwana zakwestionuje zatrudnienie powódki w tym miesiącu. Nie jest zatem tak, że powództwo o ustalenie stanowi jedyny dostępny dla powódki środek prawny do ustalenia, kiedy zostało jej złożone oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

Z uwagi na to, że strona pozwana była reprezentowana w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika, stosownie do art. 98 § 1 i 3 kpc i § 12 ust. 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.